

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi B.B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI ACz 705/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 listopada 2025 r.,

odrzuca skargę.

]

UZASADNIENIE

Pismem oznaczonym datą 27 sierpnia 2025 r. B.B. jako strona i pełnomocnik J.B. (dalej: Skarżąca) wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie sygn. VI ACz 705/23 wnosząc o:

1. stwierdzenie przewlekłości ww. postępowania sądowego, nakazania sądowi zaprzestania naruszania art. 45 Konstytucji, art. 6 i 13 Konwencji Europejskiej i nakazania dokonania korekty zarządzenia poniżającego powodów, zamykającego im drogę i przysłania do właściwej osoby postanowienia z 4 czerwca 2024 r.;

2. zasądzenie zadośćuczynień po 20 000 zł dla każdego ze skarżących;

3. odstąpienie od pobierania opłat za skargę.

W treści uzasadnienia wskazano, że sprawa byłaby już prawomocnie załatwiona, gdyby postanowienie z 4 czerwca 2024 r. było faktycznie, skutecznie

doręczone. Tymczasem wskazane postanowienie nie zostało nawet do żadnego z powodów w sprawie wysłane tak, by prawidłowo wskazane było imię i nazwisko.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie o sygn. VI Acz 705/23 dotyczyło rozpoznania zażalenia powodów na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie z 28 marca 2023 r. sygn. III C 268/21 w przedmiocie zwrotu pozwu wobec nieuiszczenia opłaty sądowej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 5 ust. 1 u.s.p.p., skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie wskazuje, że przez tok postępowania w sprawie w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 u.s.p.p., należy rozumieć postępowanie co do istoty sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 maja 2022 r., I NSP 137/22). Postępowanie zażaleniowe jako incydentalne (uboczne) nie jest postępowaniem co do istoty sprawy. Wniesienie zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie o zwrocie pozwu wobec nieuiszczenia opłaty sądowej nie prowadzi bowiem do przeniesienia do Sądu

Apelacyjnego rozpoznania „istoty sprawy”. Powyższe oznacza, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego jako incydentalnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 marca 2021 r., I NSP 191/20). Ponadto, postępowanie zażaleniowe zakończyło się – zażalenie zostało oddalone postanowieniem z 4 czerwca 2024 r. a zatem ponad rok przed wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania. Skarga została zatem wniesiona nie w toku postępowania, lecz po jego zakończeniu.

Niezależnie od powyższych okoliczności, należy zwrócić uwagę, że Sąd Apelacyjny w Warszawie 15 września 2025 r. wydał zarządzenie o ponownym doręczeniu powódce odpisu postanowienia z 4 czerwca 2024 r. wraz z pouczeniem, z uwagi na nieskuteczne doręczenie stronie powodowej wskazanego postanowienia.

Mając na uwadze powyższe oraz biorąc pod uwagę, Sąd Najwyższy odrzucił skargę jako niedopuszczalną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.

[a.ł.]